

[Bente Juncker]

get blev førstebehandlet her i salen, og det håber jeg at ministeren vil medvirke til i udvalget.

Vi kan heller ikke godtage, at man stryger de tilskud, der gives. Vi bryder os ikke om det princip, at man skal sige, at nu skal alle være lige. Jamen alle er vel ikke lige. Hvis der er nogle, der får nogle tilskud, så er det vel, fordi de er berettiget til det, og så må de også have disse tilskud, selv om de bor med nogle andre på samme institution, der ikke har disse tilskud. Det vil CD arbejde for i udvalget.

Og så vil jeg i øvrigt henvise til de lidt mere fyldige bemærkninger, jeg gjorde ved den forrige førstebehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Hvis den forrige førstebehandling var fyldigere end denne, så er jeg spændt på, om CD har kunnet overholde taletiden.

Men eftersom forslaget er en genfremsættelse, skal jeg på mit partis vegne, da partiets ordfører desværre ikke kan være til stede, henvise til det, der blev sagt af vort partis ordfører ved førstebehandlingen, og naturligvis også sige, at vi af selvforståelige grunde støtter forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu har vi hørt indtil flere gange, at det er en genfremsættelse, og vi har hørt lovforslaget gennemgået adskillige gange, så jeg kan på Kristeligt Folkepartis vegne sige, at vi også står ved det, vi sagde under førstebehandlingen, nemlig at vi stort set bakker forslaget op, men vi mener, der er nogle ting, som der bør ses på i udvalget.

Jeg synes, det er meget vigtigt at se på forholdene for den enkelte beboer på plejehjemmet. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke bare siger, at nu skal man klare så og så meget selv, og at det er bedst og det giver selvtillid. Det er også vigtigt, at vi ser på, hvad den enkelte i virkeligheden kan præstere, sådan at man får en så tryktilværelse som muligt.

Men vi tror, at dette forslag egner sig godt til en debat i Socialudvalget, sådan at vi kan finde frem til noget, der virkelig er til gavn for den enkelte. Andre ordførere har også understreget, at det her drejer sig om enkeltpersoner og ikke om en stor masse: Hvordan får vi de bedste forhold?

Jeg tror, at intentionerne i lovforslaget er gode, så vi håber på et godt resultat.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de forskellige partier for den positive modtagelse, jeg oplever forslaget har fået.

Jeg kan starte med at sige, at de spørgsmål, der vil blive stillet til forslaget fra udvalgets side, vil få så hurtig og positiv en behandling som muligt, sådan at vi kan få de problemer afklaret, der ligger. Og jeg kan forstå, at det, der særligt betyder meget her, er spørgsmålet om økonomien.

Jeg vil dog gerne til de ordførere, der bl.a. har nævnt, at man i forbindelse med pleje- og bistandstillægget ved § 112-institutioner mener, at der er tale om en form for besparelse, sige, at det er der altså ikke. En § 112-institution er jo et specielt plejehjem, hvor man får denne særlige pleje, og her må man huske, at hvis den pågældende beboer senere flytter ud i en selvstændig bolig, vil det selvfølgelig efter ansøgning blive vurderet, om den pågældende er berettiget til disse ting. Det betyder ikke, at det følger dem resten af deres tid.

Så har der været ymtet noget om, at der er en form for besparelse ved, at vi ikke vil udbetale højeste førtidspension til § 112-beboere. Det er simpelt hen et spørgsmål om at få så mange med i ordningen som muligt, og det er ikke noget med, at vi ad bagevejen vil indføre, at vi ikke vil fortsætte med den ordning.

Jeg vil sige tak for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået, og jeg håber på et godt og positivt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det, der får mig herop, er en lille bemærkning fra ministeren, der siger, at man efter ansøgning, når disse personer flytter ud igen, skal se på, om de kan blive berettiget; så kan det blive vurderet. Jamen det ville være rart, hvis man i socialpolitikken én gang for alle kunne finde ud af, at når man er pensionist, så er man altså pensionist, og når man er § 112-person, så har man altså fået tildelt de ydelser, og så behøver man ikke at søge hos gud og hvermand igen. Det ville være dejligt, om vi snart fik det princip herind, at når man havde et fysisk eller psykisk handicap og havde en lægeerklæring på det, så skulle man ikke søge og vurderes igen og igen og igen.